

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.xxxxxxxx

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 5 septembrie 2016

Instanța constituită din

PREȘEDINTE (....).

JUDECĂTORI: (.....)

(.....)

GREFIER: (.....)

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta pârâtă (.....) împotriva sentinței civile nr..... din, pronunțată în dosarul xxxxxxxx al Tribunalului Maramureș, în contradictoriu cu intimatul reclamant(.....).

Compunerea completului de judecată desemnat să participe la judecarea cauzei a fost stabilit potrivit Hotărârii

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurenta pârâte prin consilier juridic(.....) și intimatului reclamant prin avocat(.....).

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele: cauza se află la al doilea termen de judecată în recurs; procedura de citare este legal îndeplinită; cauza a fost amânată la cererea reprezentantului intimatului – reclamant care din motive obiective a fost în imposibilitate să se prezinte în instanță; recurenta – pârâtă a depus note scrise.

Reprezentantul recurentei pârâte, având în vedere că soluționarea prezentului recurs depinde foarte mult de a se afla care este aplicarea și interpretarea prevederilor art. 98 lit. f din Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcționarilor publici în sensul că aplicarea unei pedepse privative de libertate duce la încetarea de drept a raportului de serviciu și atunci când s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei sau incidența acestei prevederi se aplică indiferent dacă pedeapsa aplicată în hotărârea de condamnare este dispusă cu executare sau fără executare sau.

Apreciază, potrivit art. 519 C. pr. civ., că se impune Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe pe această chestiune de drept având în vedere că nu există o altă hotărâre dată pe aceste prevederi legale.

Reprezentantul intimatului reclamant arată că la dosarul cauzei s-au depus note de ședință și practică judiciară însă acestea se referă la alte situații decât cea din prezenta speță, aceea cu privire la un ales local și practic atât hotărârile depuse cu titlu probator ca exprimând o practică judiciară alta decât cea pe care însăși această curte s-a pronunțat în alte cauze vizează aleșii locali, consilieri locali în situații în care aceștia erau vizați de acte administrative în vigoare.

Apreciază că cererea este inadmisibilă având în vedere condițiile prev. de art. 519 C. pr. civ. pe care o astfel de solicitare trebuie să le cuprinsă și anume pe lângă faptul că este o chestiune de drept nouă, deși nu este nouă pentru că asupra acestei chestiuni CAC și alte instanțe din țară au pronunțat hotărâri în aceeași interpretare ca și instanța fondului în această cauză, respectiv nu ne găsim în situația în care să trebuiască să analizăm dacă condamnarea penală intimatului și de aici actul administrativ atacat putea să fie fondat pe o pedeapsă

pronunțată pentru săvârșirea de către intimat a unei infracțiuni care îl face incompatibil cu acea funcție publică ocupată.

Pe site-ul ÎCCJ este acel îndrumar care vizează potențialii petenți care formulat o astfel de solicitare unei instanțe de a nu uza în mod abuziv și arbitrar de această normă legală, ci să o solicite și instanța să o aplice doar în acele situații în care practica judiciară pe acea chestiune de drept este una divergentă. Ori, la fondul cauzei în septembrie 2013 s-a încercat a se promova un recurs în interes legii ori, aliniatul final al acestui referat este „deoarece din hotărârile judecătorești analizate nu a rezultat existența unei jurisprudențe divergente, profunde și persistente, nu sunt îndeplinite condițiile art. 519 C. pr. civ.”, propunând închiderea lucrării. Nici subsecvent acestui referat la zi, nu s-a depus la dosarul cauzei măcar vreo soluție din practica judiciară unde magistratul investit cu o cerere, similară celei deduse judecății, să fi interpretat de o altă manieră dispozițiile legale pe care se fondează actul administrativ, respectiv să extindă această aplicare a normei, inclusiv a celor sancțiuni.

Chiar în această dezvoltare a referatului sunt arătate mai multe soluții de speță ale instanței fondului care sunt în sensul că „curtea a apreciat că textul legal mai sus menționat nu este aplicabil în speță în condițiile în care pedeapsa aplicabilă funcționarului public este privativă de libertate, iar infracțiunea de lovire nu-l face incompatibil cu funcția publică ocupată”.

Într-o altă cauză, ÎCCJ, analizând tot situația unui funcționar public, ales local, care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, spune că nu pedeapsa închisorii care a fost pronunțată, ci faptul că această a fost dată pentru o infracțiune care îl face incompatibil cu funcția publică, nu atât elementul sancțiunii suspendată condiționat.

Nu este incompatibil în cauză ceea ce susține recurenta în momentul de față, având în vedere situația aleșilor locali și mai ales pedeapsa care a fost aplicată intimatului de instanța penală, care nu a dispus și aplicarea unei pedepse complementare în sensul interzicerii de ocupare a unei funcții publice, care implică exercițiul autorității publice.

Pentru ca instanța să dea curs cererii formulate de către recurenta aceasta din urmă trebuia să releve o jurisprudență neunitară, ceea ce nu a reușit și această condiție este impusă de Înalta Curte.

Reprezentantul recurenteii pârâte arată că acel recurs în interesul legii nu a fost promovat și că la nota din partea de jos a referatului unul dintre considerentele era că intra în vigoare noul Cod de procedură penală care venea și modifica și legea funcționarului public și nu s-a mai prevăzut ca sancțiune privativă de libertate, ci pedeapsă privativă de libertate și în acest sens s-a arătat că se stabilește pentru totdeauna interpretarea și aplicarea prevederilor art. 98 lit. f din legea funcționarilor publici. Ori, sentința civilă a Tribunalului CS, depusă la dosarul cauzei se referă la situația unui funcționar public din cadrul unei primării care a avut încetat raportul de serviciu în virtutea art. 98 lit. f din Legea nr. 188/1999. Se reține prin hotărâre că funcționarul a invocat atât excepția de nelegalitate, de neconstituționalitate a acestor prevederi în raport și de dispozițiile prevăzute de Legea nr. 393 cu aleșii locali și din decizia Curții Constituționale și a Înaltei Curți reiese că această sancțiune este comună, este aceeași sancțiune prevăzută și la art. 15 din Legea nr. 393 și din art. 9 prevăzut de Legea nr. 319 care se aplică aleșilor locali și unde se spune clar că atât mandatul încetează în cazul consilierilor locali și județeni și în cazul primarului și a președintelui Consiliului Județean în cazul în care li se aplică o pedeapsă privativă de libertate la data rămânerii definitive. Același motiv de încetare de drept este identic cu cel înscris în legea funcționarului public.

În decizia nr. 18 Înalta Curte de Casație și Justiție spune clar ce se înțelege prin a se aplica o pedeapsă privativă de libertate, dar Curtea Constituțională spune că sunt identitate de motive, deci există același motiv conduce la încetarea de drept a raportului de serviciu.

Reprezentantul intimatului reclamant solicită să se aibă în vedere că instanța penală nu a aplicat pedeapsa accesorie.

Curtea, după deliberare, apreciază că în speță sunt îndeplinite condițiile art. 519 noul C. pr. civ. raportat la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale exprimate prin deciziile date în procedura de pronunțare a hotărâri preliminare nr. 18/2015 și decizia Curții Constituționale din 2016 care dau interpretarea acestei sintagme în discuție, divergentă față de interpretarea dată în jurisprudența depusă de către reclamant.

Ca atare, în lumina acestei practici problema de drept supusă examinării în prezentul recurs este nouă, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nu face obiectul unui recurs în interesul legii. În acest sens întrebarea care se va formula va avea în vedere textul art. 98 lit. f teza a II-a din legea nr. 188/1999 în forma în vigoare la data de 28.12.2012, când s-a constatat încetarea care este diferită față de cea actuală. Întrebarea va avea următorul conținut: aplicabilitatea dispozițiilor art. 98 lit. f teza a II-a din Legea nr. 188/1999 în forma în vigoare la data de 28.12.2012, respectiv „în cazul condamnării prin hotărâre judecătorească definitivă pentru alte fapte decât cele prevăzute de art. 54 lit. h la o sancțiune privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, respectiv cu aplicarea art. 81, 82 Cod penal.

CURTEA

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că

1. Soluționarea prezentului litigiu depinde de modul de interpretare a prevederilor art. 98 litera f din Legea 188/1999 pentru următoarele motive:

Art. 98 litera f din Legea 188/1999 în forma în vigoare la data ramanerii definitive a hotararii de condamnare si astfel la data posibilei încetări de drept a raportului de serviciu prevedea următoarele :

Raportul de serviciu existent încetează de drept:
f) când funcționarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 54 lit. h) sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate, la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii de condamnare;

În prezentul litigiu parata recurenta prin decizia atacata a constatat încetarea raportului de serviciu al reclamantului intimat ,functionar public, începand cu data la care a ramas definitiva hotararea penala prin care a fost condamant la pedeapsa închisorii de 7 luni, pentru comiterea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, prev. de art. 87 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice cu suspendarea condiționata a executarii pedepsei în baza art. 81 și urm. Cod penal din 1968 în vigoare din 1969, pe o durată de 2 ani și 7 luni.

Prima instanta a retinut ca unic motiv de nulitate a deciziei atacate imprejurarea ca art. 98 lit f din Legea 188/1999 republicata vizeaza doar hotararile de condamnare cu executarea pedepsei si nu si cele în care pedeapsa închisorii pentru alte fapte decât cele prevăzute la art. 54 lit h a fost suspendată condiționat .

Pentru a ajunge la aceasta concluzie prima insanta a avut in vedere si faptul ca pedeapsa accesorie a interzicerii unor drepturi – de a fi ales în cadrul autorității publice sau în funcții electivie publice conform prev. art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a Cod penal anterior, a fost suspendată conform dispozițiilor legale în vigoare la momentul dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei principale. Totodata s-a retinut ca reclamantului nu i s-a aplicat nici o pedeapsă complementară prev. de art. 64 rap. la disp. art. 65 Vechiul Cod penal,

în sensul interzicerii vreunor drepturi sau respectiv a interzicerii exercitării/ocupării unei funcții – în speță publice.

Parata a formulat recurs împotriva hotărârii primei instanțe ,soluționarea cererii de recurs presupunând în mod obligatoriu și o interpretare a dispozițiilor legale sus indicate .

Soluționarea prezentului litigiu depinde astfel de interpretarea prevederilor legale sus enunțate cuprinse în art. 98 lit f din Legea 188/1999 respectiv dacă încetarea raportului de serviciu în cazul condamnărilor pentru alte fapte decât cele prevăzute de art. 54 lit h din Legea 188/1999 survine doar dacă condamnarea la pedeapsa închisorii se dispune cu executare sau și în cazul în care condamnarea la pedeapsa închisorii se dispune cu suspendarea condiționată a executării pedepsei așa cum s-a constatat în decizia a carei legalitate se verifică în speță .

2.Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

Hotărârile depuse la dosar , pronunțate de curți de apel și tribunale , într-un sens sau altul, cu privire la aceasta chestiune, nu prezintă caracterul unei practici judiciare conturate și constante, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat.(Înalta Curte de Casație și Justiție ,Decizia nr.1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 9 aprilie 2014). De asemenea raportat la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale exprimate prin deciziile date în procedura de pronunțare a hotărâri preliminare nr. 18/2015 și decizia Curții Constituționale 188/2016 dau sintagmei în discuție o interpretare divergentă față de interpretarea dată în jurisprudența depusă de către reclamant.

3.Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 05.09.2016 .

II. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente :

Prin acțiunea înregistrată sub nr. de mai sus, reclamantul a contestat decizia nr. din 2015 de încetare a raporturilor de serviciu emisă de parata , solicitând repunerea în situația anterioară cu toate consecințele aferente anulării deciziei în sensul reintegrării în funcția publică ocupată anterior și a plății drepturilor salariale cuvenite.

Urmare a soluționării plângerii prealabile, reclamantul și-a completat cererea și în sensul solicitării anulării adresei de răspuns a pârâtei, prin care a fost respinsă plângerea prealabilă.

Prin Decizia conducătorului instituției pârâte, cu nr. s-a constatat încetarea de drept începând cu data de 23.12.2012 a raportului de serviciu al reclamantului în raport de disp. art. 98 lit. f din Legea nr. 188/1999. Cu privire la data intervenirii încetării de drept al raportului de serviciu, aceasta a fost rectificată, în sensul că data corectă este 28.12.2012.

S-a reținut ca temei a încetării de drept al raportului de serviciu, privitor la reclamantul condamnarea penală definitivă, dispusă prin Sentința penală pronunțată în data de 12.12.2012 definitivă prin nerecurare la data de 28.12.2012 în dosarul nr. al Judecătorei respectiv la pedeapsa închisorii de 7 luni, pentru comiterea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, prev. de art. 87 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Prin aceeași hotărâre, executarea pedepsei a fost suspendată condițional

în baza art. 81 și urm. Cod penal din 1968 în vigoare din 1969, pe o durată de 2 ani și 7 luni.

La motivarea în fapt a deciziei privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al funcționarului public reclamant, s-a menționat existența unui înscris reprezentând poziția oficială a reprezentantului ANFP, sub nr. 26025/03.07.2015, exprimată în sensul incidenței în cazul reclamantului a disp. art. 98 alin. 1 lit. f din Legea nr. 188/1999, față de condamnarea penală la pedeapsa închisorii chiar cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea cererii de chemare în judecată printre motivele de nulitate invocate reclamantul a arătat și ca art. 98 lit. f din Legea 188/1999 se referă doar la acele condamnări la pedeapsa închisorii cu executare nu și la cele prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei. Această interpretare se impune în speta cu atât mai mult cu cât pedeapsa accesorie a interzicerii unor drepturi – de a fi ales în cadrul autorității publice sau în funcții electivă publice conform prev. art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a Cod penal anterior, a fost suspendată conform dispozițiilor legale în vigoare la momentul dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei principale. Totodată nu s-a aplicat o pedeapsă complementară în acest sens.

În plus la data de 30.07.2015 reclamantul a fost reabilitat de drept.

Un alt argument pentru inaplicabilitatea art. 98 lit. f din Legea 188/1999 a fost acela că o condamnare de genul celei din speta nu este potrivit art. 54 lit. h din Legea 188/1999 un impediment pentru ocuparea unei funcții publice.

Prin întâmpinare parata a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată apreciind cu privire la motivul de nelegalitate sus indicat că în privința reclamantului, sunt aplicabile prevederile art. 98 alin. 1 lit. f din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, potrivit cu care: „Raportul de serviciu existent încetează de drept ... când funcționarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 54 lit. h sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate”. Textul de lege nu face nici o distincție cu privire la modul de executare a sancțiunii privative de libertate.

Prin sentința a admis cererea de chemare în judecată reținând ca fondat un singur motiv de nelegalitate și anume că art. 98 lit. f din Legea 188/1999 nu se aplică când executarea pedepsei a fost suspendată în cazul condamnării pentru alte fapte decât cele prevăzute de art. 54 lit. h din aceeași lege.

Prin recursul declarat pârâta critică sentința sus indicată pe greșita aplicare a prevederilor legale cuprinse în art. 98 lit. f din Legea 188/1999 republicată.

Prin întâmpinare reclamantul intimat apreciază că raportat la situația din speta și anume suspendarea executării pedepsei principale, suspendarea pedepșelor accesorii, neaplicarea unei pedepse complementare, intervenirea reabilitării de drept, posibilitatea ocupării funcției publice în cazul unei condamnări de genul celei din speță, modul de aplicare a textului de lege în discuție de către prima instanță este corect.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Punctul de vedere al **recurente** pârâte este în sensul că art. 98 lit. f din Legea 188/1999 se referă la o sancțiune privativa de libertate indiferent că executarea acesteia s-a suspendat sau nu.

În sprijinul opiniei sale în notele scrise depuse la data de 02.09.2016 pentru termenul de judecată din data de 05.09.2016 a invocat:

- practica judiciară conturată în sprijinul opiniei sale-sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul CS

- decizia pronunțată de ICCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 18/2015 care a statuat că dispozițiile art. 15 lit. e din Legea 393/2004 care au o prevedere similară cu cea din speță sunt aplicabile în cazul condamnării la o pedeapsă privativă de libertate chiar dacă executarea acesteia a fost suspendată în condițiile legii.
 - decizia Curții Constituționale nr. 188/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 lit. h) și art. 98 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici care în finalul considerentelor sale arată în mod expres: *În ce privește prevederile de lege criticate în cauza de față, este de observat că, la fel ca în cazul celor analizate de Înalta Curte, nu fac nicio distincție după cum pentru săvârșirea infracțiunii se dispune executarea pedepsei privative de libertate sau suspendarea executării acesteia. Or, nici această lipsă de diferențiere nu conduce la vreo discriminare față de categoria aleșilor locali, care, astfel cum s-a precizat mai sus, prezintă caracteristici diferite față de funcționarii publici.*
 - decizia Curții Constituționale nr. 66/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali
- referatul întocmit de PIICJ la data de 18.09.2013

2. Punctul de vedere al **reclamantului intimat** este în sensul că art. 98 lit. f. din Legea 188/1999 republicată se aplică doar în ipoteza în care sancțiunea privativă de libertate se execută efectiv. În sprijinul opiniei sale reclamantul a invocat următoarele aspecte:

-această interpretare se impune cu atât mai mult cu cât pedeapsa accesorie a interzicerii unor drepturi – de a fi ales în cadrul autorității publice sau în funcții electivă publice conform prev. art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a Cod penal anterior, a fost suspendată conform dispozițiilor legale în vigoare la momentul dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

- nu s-a aplicat o pedeapsă complementară în acest sens.
- reclamantul a fost reabilitat de drept.
- potrivit art. 54 din Legea 188/1999 existența unei asemenea condamnări nu reprezintă un impediment pentru ocuparea unei funcții publice.
- practica judiciară a Curții de Apel Cluj -decizia nr. a Curții de Apel Cluj

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Norma de drept a cărei interpretare se solicită în speță :

Legea 188/1999 republicată privind statutul funcționarilor publici

1. Art. 98 lit. f Raportul de serviciu existent încetează de drept când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art. 54 lit. h) ori s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate, la data rămânării definitive a hotărârii;

2.prezentarea jurisprudenței proprii instanței: decizia nr. a CA Cluj ,sentința pronunțată în speță .Nu s-a identificat alte soluții .

3.prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei - deciziile Curții Constituționale nr. 188/2016,66/2016 , decizia pronunțată de ICCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 18/2015

5.punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate;

Punctul de vedere al completului de judecată nu este unul unitar fiind împărțit între cele două opinii exprimate de către părțile litigante .

Este necesar a se sublinia în primul rând că și practica judiciară depusă la dosar este împărțită între aceste două opinii ,fiind necesară o pronunțare de principiu a ICCJ asupra modului de interpretare a acestui text de lege .

Astfel textul de lege a cărui interpretare se solicită a fi dezlegată nu face nici o distincție ,astfel că la o prima vedere ar părea că el vizează orice situație în care prin hotărâre de condamnare definitivă se aplică o sancțiune privativă de libertate indiferent de modul de executare a acesteia .

În aceleși sens sunt si deciziile Curții Constituționale nr. 188/2016,66/2016 , decizia pronunțată de ICCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 18/2015.

Cu toate acestea în deciziile Curții Constituționale sus indicate respectiv în decizia nr. 188/2016 se arată în mod neechivoc că regimul juridic al funcției publice este diferit de cel ce se aplică aleșilor locali .Pornind de la această premisă de regim juridic diferit nici decizia pronunțată de ICCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 18/2015 nu poate fi aplicată automat, fără o analiză proprie a textului de lege în discuție și a celorlalte reglementări din Legea 188/1999 .

Astfel este necesar a se avea în vedere la interpretarea textului art. 98 lit f din legea 188/1999 că pedeapsa accesorie a interzicerii unor drepturi – de a fi ales în cadrul autorității publice sau în funcții electiv publice conform prev. art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a Cod penal anterior, a este și ea suspendată conform dispozițiilor legale în vigoare la momentul dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei principale. Totodată este necesar a se avea în vedere că este posibil ca în anumite situații cum s-a întâmplat și în speță să nu se aplice o pedeapsă complementară în acest sens sau funcționarul public să fie chiar reabilitat de drept.Mai mult potrivit art. 54 din Legea 188/1999 existența unei asemenea condamnări nu reprezintă un impediment pentru ocuparea unei funcții publice .

Pentru aceste motive

În numele legii,
H O T Ă R Ă Ș T E:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Aplicabilitatea dispozițiilor art. 98 lit f teza a II-a din Legea nr. 188/1999 în forma în vigoare la data de 28.12.2012 -ce vizează încetarea de drept a raportului de serviciu- în caz de condamnare prin hotărâre judecatorească definitivă pentru o altă faptă decât cele prevăzute de art. 54 lit h din aceeași lege la o sancțiune privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu aplicarea art. 81-82 C.pen ,respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. 1 din Codul Penal.

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi,05.09.2016

Președinte

Xx

Judecători

xx

xxxx

Grefier

xx